Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

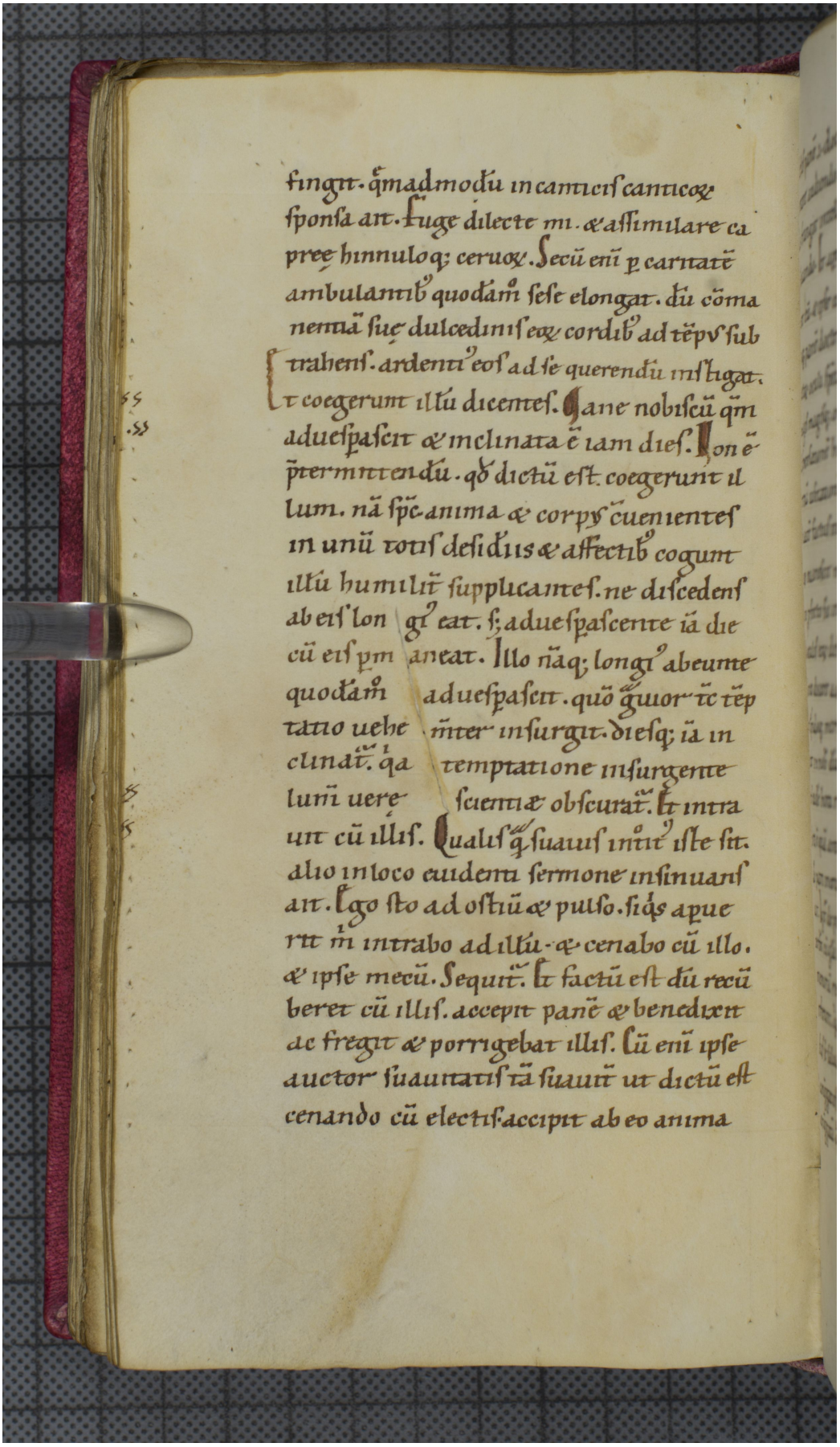

fingit. q̃madmodũ in canticis canticoꝝ
sponsa ait. fuge dilecte mi. & assimilare ca
preę hinnuloq; ceruoꝝ. Secũ enĩ p carnalẽ
ambulantib⁹ quodã⁹ sese elongat. dũ cõma
nentiã suę dulcedinis eoꝝ cordib⁹ ad tẽpꝰ sub
trahens. ardentio⁹ eos ad se querendũ inuitat.
& coegerunt illũ dicentes. Quare nobiscũ q̃m
aduespascit & inclinata ẽ iam dies. Non ẽ
ptermittendũ. qõ dictũ est. coegerunt il
lum. nã spẽ anima & corpꝰ cũ enientes
in unũ totis desidẽriis & affectib⁹ cogunt
illũ humiliter supplicantes. ne discedens
ab eis longi⁹ eat. si; aduespascente ĩa die
cũ eis pmaneat. Illo ñaq; longi⁹ abeunte
quodã⁹ aduespascit. quõ ꝯuor⁹ tc tẽp
tatio uehe mẽter insurgit. dieq; ĩa in
clinat̃. qa temptatione insurgente
lumi uere scientiæ obscurat̃. & intra
unt cũ illis. Qualis q̃ suauis int⁹ iste sit.
alio in loco euidenti sermone insinuans
ait. Ego sto ad ostiũ & pulso. si q̃s apue
rit mi intrabo ad illũ. & cenabo cũ illo.
& ipse mecũ. Sequit̃. & factũ est dũ recũ
beret cũ illis. accepit panẽ & benedixit
ac fregit & porrigebat illis. Cũ enĩ ipse
auctor suauitatis tã suauit̃ ut dictũ est
cenando cũ electis. accipit ab eo anima